

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie Ł.M.

skazanego z art. 189 § 3 k.k. i innych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 grudnia 2023 r.

skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie o sygn. akt II AKa 122/22,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

1. oddala skargę;

2. zwalnia skarżącego z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi na przewlekłość.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 marca 2023 r. Ł.M. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie II AKa 122/22.

Skarżący domaga się: stwierdzenia przewlekłości postępowania; zobowiązania sądu rozpoznającego „sprawę kasacyjną (...) by sąd ten wyznaczył sygn. akt lub termin rozprawy lub termin rozprawy lub poinformował o ewentualnych warunkach formalnych”; przyznania od Skarbu Państwa na rzeczy skarżącego 20 000 zł oraz zwolnienia od kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi na przewlekłość skarżący wyjaśnił, że 14 października 2022 r. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 24 czerwca 2022 r. w sprawie II AKa 122/22. Zdaniem skarżącego, od tego momentu do dnia wniesienia skargi na przewlekłość Sąd Apelacyjny w Krakowie nie poinformował skarżącego o „brakach formalnych lub czynnościach, które podjął w sprawie” (pisownia oryginalna).

Pismem z 11 kwietnia 2023 r. Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie wniósł o oddalenie skargi na przewlekłość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość nie jest uzasadniona.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarga jest uzasadniona, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż jest to konieczne do wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Przedmiotem postępowania prowadzonego na podstawie ustawy o skardze na przewlekłość jest więc ocena, czy w postępowaniu głównym sąd albo prokurator działał w warunkach przewlekłości. Także w niniejszej sprawie przedmiotem oceny jest to, czy Sąd Apelacyjny w Krakowie, działał opieszale.

W celu stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego

postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki uznaje się wielomiesięczną beczynność sądu, trwająca co najmniej 12 miesięcy (por. postanowienia SN: z: 12 maja 2005 r., III SPP 96/05; z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06; z 18 maja 2016 r., III SPP 53/16; z 14 lipca 2016 r., III SPP 55/16; z 7 marca 2017 r., III SPP 6/17; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18; z 12 grudnia 2018 r., I NSP 6/18; z 22 stycznia 2019 r., I NSP 71/18; z 18 października 2022 r., I NSP 256/22). W każdym przypadku należy jednak oceniać indywidualne okoliczności sprawy i całokształt postępowania.

Analiza okoliczności sprawy prowadzi do wniosku, że w postępowaniu w sprawie II AKa 122/22 nie można mówić o beczynności, przewlekłości ani o oczywistej i rażącej bezcelowości podejmowanych czynności, które można byłoby traktować jako równoważne beczynności.

Od wniesienia kasacji do Sądu Apelacyjnego w Krakowie przez obrońcę skarżącego (20 października 2022 r. – k. 2752 akt II AKa 122/22) do dnia wniesienia skargi na przewlekłość przez skarżącego (22 marca 2023 r. – k. 3 akt I NSP 104/23) upłynęło pięć miesięcy.

W tym czasie Sąd Apelacyjny w Krakowie wezwał obrońcę skazanego P.K. o usunięcie braków formalnych wniesionej kasacji (zarządzenie z dnia 16 listopada 2022 r. – k. 2768); przyjął wszystkie złożone w sprawie kasacje i zarządził ich doręczenie (zarządzenie z dnia 2 grudnia 2022 r. – k. 2777); ponaglił Prokuraturę Rejonową w M. o nadesłanie dowodów doręczenia stronom odpowiedzi na kasacje

(k. 2798); akta sprawy II AKa 122/22 wraz z kasacjami przekazał do Sądu Najwyższego (17 marca 2023 r. – k. 2807-2808). Ponadto, w okresach od 13 do 23 grudnia 2022 r. (k. 2782 i k. 2783) oraz od 17 stycznia do 28 lutego 2023 r. (k. 2795 i k. 2796) wypożyczył akta sprawy II AKa 122/22 Sądowi Okręgowemu w Krakowie, który orzekał w przedmiocie środków zapobiegawczych i dowodów rzeczowych wobec prawomocnego zakończenia sprawy.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 31 maja 2023 r., III KK 146/23, oddalił wszystkie kasacje jako oczywiście bezzasadne (pkt I) i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego (pkt II) (k. 2810).

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie II AKa 122/22 jest bezzasadne, bezzasadne są w konsekwencji także dalsze żądania skarżącego. Postępowanie między datą wniesienia kasacji a datą wniesienia skargi na przewlekłość trwało zaledwie pięć miesięcy. W tym czasie Sąd Apelacyjny w Krakowie wykonywał szereg czynności, dlatego brak jest podstaw do uznania, że w postępowaniu wystąpiła nieuzasadniona zwłoka.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

O zwolnieniu skarżącego z opłaty od skargi na przewlekłość orzeczono na podstawie art. 624 § 1 i art. 634 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[as]

[ał]